

קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא בְּרַקִּיעַ אֵית שְׁמֵהּ
 קְדִישִׁין, בְּאַרְעָא אֵית שְׁמֵהּ קְדִישִׁין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה (נ"א רבי יוסי) בְּהֵוָה יוֹמָא דְנִחַת
 יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, נִחַתוּ עִמָּיה שְׁתֵּין רַבּוּא

דְּמִלְאָכִי עֲלָאִי. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (שיר השירים ג')

הִנֵּה מִטְתּוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב
 וְגו' קוּזְמִיטִין דְּגְלִיפִין בְּקִלְדִּיטָא, סְחָרָן
 בְּדוּכְתִיָּה קוּזְמִיטִין בְּשְׁבִיעָאָה, גְּלִיפִין
 בְּשִׁתִּיתָאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב, שְׁשִׁים גְּבוּרִים
 סָבִיב לָהּ.

הִנֵּה מִטְתּוֹ: דָּא אִיהִי (בראשית רכ"ה) שְׁכִינְתָא.
 שֶׁלְשִׁלְמָה: מִלְכָּא דְשִׁלְמָא דִּילֵיהּ.

שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ: אֵלִין אֵינּוּן שְׁתֵּין
 רַבּוּא דְּמִלְאָכִי עֲלָאִי, דְּאֵינּוּן מַחִילָא
 דְּשְׁכִינְתָא, דְּנִחַתְתָּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. מִגְּבוּרֵי
 יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל דְּלַעִילָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', אִישׁ וּבֵיתוֹ
 בָּאוּ: אֵינּוּן וְנִימוּסִיהוּן.

רַבִּי חֲזִיָּא הָוָה אָזִיל מֵאוּשָׁא לְלוּד, וְהָוָה
 רָכִיב עַל חֲמָרָא, וְהָוָה ר' יוֹסִי עִמָּיה,
 נִחִית ר' חֲזִיָּא, וְשִׁקְלִיה בִּידּוּי לְר' יוֹסִי, אָמַר
 לֵיהּ, אִי בְּנֵי עֲלָמָא יַדְעִין יְקָרָא סְגִיָּאָה
 דִּיעֲקֹב, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר לֵיהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 אָנְכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה, הוּוּ מְלַחְכֵי עֲפְרָא,
 תְּלַת פְּרָסֵי קָרִיב לְקַבְרִיָּה, דְּהִכֵּי מְפָרְשֵי מְרָנָא
 רַבְרַבֵּי עֲלָמָא, מְאַרְיֵהוּן דִּמְתַּנִּיתָא, כְּתִיב (שמות

י"ח) וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֹן חָמָא
 לְמֹשֶׁה דְנַפְקָא, וְנַפְקָא עִמָּיה, וְאַלְעָזָר וְנִשְׂיָאֵי
 וְסָבִי נַפְקוּ עִמָּיה, רְאִשֵׁי אֲבָהֶן, וּמְעָרְעֵי
 כְּנֻשְׁתָּא, וְכָל יִשְׂרָאֵל נַפְקוּ עִמָּהוּן, אֲשַׁתְּפַחוּ
 דְּכָל יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ, נַפְקוּ לְקַבְלִיָּה דִּיתְרוֹ, מְאֵן
 חָמָא לְמֹשֶׁה דְנַפְקָא וְלֹא יְפוּק, לְאַהֲרֹן
 וּלְרַבְרַבֵּי דְנַפְקֵי, וְלֹא יְפוּק. אֲשַׁתְּכַח, דְּבִגִּין

שְׁאָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּמוֹ בְּרַקִּיעַ
 עֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְץ.
 בְּרַקִּיעַ יֵשׁ שְׁמוֹת קְדוּשִׁים,
 וּבְאַרְץ יֵשׁ שְׁמוֹת קְדוּשִׁים.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה [נ"א רבי יוסי],
 בְּאוֹתוֹ יוֹם שִׁירַד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם,
 יָרְדוּ עִמּוֹ שְׁשִׁים רַבּוּא מְלָאָכִים
 עֲלִיּוֹנִים. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, הִנֵּה
 מִטְתּוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים
 סָבִיב וְגו', שֶׁלְטוֹנִים שְׁחֻקוּקִים
 בְּמִפְתַּח, סוּכְבִים בְּמִקּוּמוֹ
 הַשְׁלְטוֹנִים בְּשְׁבִיעֵי, וְחֻקוּקִים
 בְּשִׁשִׁי. זְהוּ שְׁכָתוּב שְׁשִׁים
 גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ.

הִנֵּה מִטְתּוֹ - זֹהִי שְׁכִינָה.
 שֶׁלְשִׁלְמָה - הַמְּלָךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם
 שָׁלוֹ. שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ -
 אֵלוֹ הֵם שְׁשִׁים רַבּוּא מְלָאָכִים
 עֲלִיּוֹנִים, שֶׁהֵם מַחִיל הַשְּׁכִינָה
 שִׁירְדָה עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם.
 מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל - יִשְׂרָאֵל
 שֶׁלְמַעֲלָה. זְהוּ שְׁכָתוּב וְאֵלֶּה
 שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', אִישׁ
 וּבֵיתוֹ בָּאוּ - הֵם וּמְנַהֲגֵיהֶם.

רַבִּי חֲזִיָּא הִנֵּה הוֹלֵךְ מֵאוּשָׁא
 לְלוּד, וְהִנֵּה רוֹכֵב עַל חֲמוֹר,
 וְהִנֵּה רַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. יָרַד רַבִּי
 חֲזִיָּא וְתַפְסֵי דִּי רַבִּי יוֹסִי. אָמַר
 לוֹ, אִם בְּנֵי הָעוֹלָם הֵיוּ יוֹדְעִים
 כְּבוֹדוֹ הָרַב שֶׁל יַעֲקֹב בְּשַׁעֲה
 שְׁאָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָנְכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה, הֵיוּ
 מְלַחְכִים אֶת הָעֶפְרָא שֶׁלֹּשׁ
 פְּרָסָאוֹת קָרוֹב לְקַבְרוֹ, שְׁכַף
 מְפָרְשִׁים מוֹרִינוּ גְּדוּלֵי עוֹלָם
 בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כְּתוּב (שמות ח)
 וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְאֵת חוֹתְנּוֹ, אֶהְרֹן
 רְאֵה שְׁמֹשֶׁה יוֹצֵא, וְיֹצֵא עִמּוֹ,
 וְאַלְעָזָר וְנִשְׂיָאִים וְזַקְנָיִם יֵצְאוּ
 עִמּוֹ, רְאִשֵׁי אֲבוֹת וְקְרוּאֵי
 הָעֵדָה, וְכָל יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ עִמָּם.
 נִמְצָא שְׁכָל יִשְׂרָאֵל כְּלָם יֵצְאוּ
 לְקִרְאֵת יְתְרוֹ. מִי רְאֵה אֶת מֹשֶׁה
 יוֹצֵא וְלֹא יֵצֵא? אֶת אֶהְרֹן

והגדולים שיוצאים והוא לא יצא? נמצא שבגלל משה יצאו כלם. ומה אם בשביל משה כף - בשביל הקדוש ברוך הוא כשאמר אנכי ארד עמך מצרימה על אחת כמה וכמה.

עד שהיו הולכים, פגש בהם רבי אבא. אמר רבי יוסי, הרי שכניה פאן, שאחד מבעלי המשנה עמנו. אמר רבי אבא, במה עסקתם? אמר רבי יוסי, בפסוק הזה שכתוב אנכי ארד עמך מצרימה וגו'. כשירד יעקב למצרים, שכתוב ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, אתה למד שפלים ירדו עם יעקב למצרים.

אמר לו רבי אבא, וזה היה לחוד? פתח ואמר, (יחזקאל א) היה היה דבר ה' אל יחזקאל בן בוזי הפהן בארץ פשדים על נהר כבר. שלש קשיות פאן, אחד - ששנינו שאין שכניה שורה בחוץ לארץ, ואחת - שלא היה נאמן כמשה, שכתוב בו (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, והוא גלה ופרסם את כל גנוי המלך, ואחת - שגראה כמי שלא שלם בדעתו.

אלא כף הסקנו במשנתנו, חס וחלילה, שהרי יחזקאל היה נביא שלם, וברשותו של הקדוש ברוך הוא גלה כל מה שגלה, והכל הוא הצטרף לגלות ולפרסם, על כל אחד פי שנים ממה שגלה. שפך שנינו, מי שרגיל לסבל צער וכו', והכל הצטרף, ומעולמים לא עזב הקדוש ברוך הוא את ישראל בגלות, עד שהיה בא לדור במדורו עמהם, כל שפך ביעקב שהיה יורד לגלות, והקדוש ברוך הוא ושכניתו וקדושים עליונים (ותהוים) ומרפכות, שפלים ירדו עם יעקב. זהו שכתוב הבאים מצרימה את יעקב.

משה נפקו כולהון. ומה, אי בגין משה כף, בגין קדשא בריך הוא, כד אמר אנכי ארד עמך מצרימה, על אחת כמה וכמה.

עד דהו אולי, פגע בהו ר' אבא. אמר רבי יוסי, הא שכניתא הכא, דחד ממאריהון דמתניתין עמנא. אמר ר' אבא, כמאי עסקיתו. אמר רבי יוסי, בהאי קרא, דכתיב אנכי ארד עמך מצרימה וגו'. כד נחת יעקב למצרים, דכתיב, ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה, אתה אוליה, דכלהו נחתו עם יעקב למצרים.

אמר ליה ר' אבא, ודא לחוד הות. פתח ואמר (יחזקאל א) היה היה דבר יי' אל יחזקאל בן בוזי הפהן בארץ פשדים על נהר כבר. תלת פלוגתן הכא. חדא, דתנינן, אין שכניה שורה בחוצה לארץ. וחדא, דלא הוה מהימן כמשה, דכתיב ביה, בכל ביתי נאמן הוא, והוא, גלי ופרסם כל גנוזיא דמלפא. וחדא, דאתחזי כמאן דלא שלים בדעתיה.

אלא הכי אסיקנא במתניתא דילן, חס ושלום דהא יחזקאל נביאה שלימא הוה, וברשותא דקודשא בריך הוא גלי כל מה דגלי. וכלהו אצטריך דיגלי ופרסם, על חד תרין ממה דגלי, דהכי תנן, מאן דרגיל למסבל צערא וכו'. וכלא אצטריך, ומעלמין לא שביק קדשא בריך הוא לישראל בגלותא, עד דהוה אתי למידר דיוריה עמהון, כל שפך ביעקב, דהוה נחית בגלותא, וקודשא בריך הוא ושכניתיה, וקדישין עלאין, (ותהוים) ורתיכין, דנחתו כלהו עם יעקב, הדא הוה דכתיב הבאים מצרימה את יעקב.

עליונים (ותהוים) ומרפכות, שפלים ירדו עם יעקב.